

UNG OCH UDDA I HÄRNÖSAND

Oxelvägen 7 är finalen på projektet Konst-Kit i regi av Länsmuseum Västernorrland. Det har pågått i fyra år och resulterat i en rad utställningar där etablerade konstnärer samarbetat med en grupp ungdomar i olika konstprojekt på utvalda platser i länet. Denna gång är det konstnären Ulrika Larsson som valt ut och regisserat de sex härnösandskompisarna Robby Johansson, Maria Horn Söderlund, Salka Hellbacka, Sara Parkman, Victor Wigardt och Adrian Hagström i konstfilmen Oxelvägen 7. Filmen har spelats in under några intensiva lör- och söndagsnätter i Ulrika Larssons barndomshem på Oxelvägen 7 i Härnösand.

Ulrika har själv erfarenhet av att vara ung och udda i småstaden Härnösand, att sticka ut och inte platsa in i den konforma omgivningen. I filmen är det Robby Johansson som spelar nördrollen. På sin födelsedagsfest försöker han prata om sitt bokprojekt. Men de andra är måttligt intresserade. De föredrar gammalt, småborgerligt sällskapsspel i traditionella könsroller. Flickorna är kvittrande tanter och killarna farbröder som förstås vet bäst. Men en lyssnar så småningom på Robby och det är Maria. En stilla kastrulldans avslutar denna konstfilm, som jag har svårt att särskilja från en vanlig filmdokumentär. Men något saknas i gestaltandet och den röda tråden är för obestämbar och otydlig för att hålla intresset vid liv. Detta trots att det inte är något fel på skådespelarnas inlevelse eller vilja att göra något bra. Musiken är också fin. Det är nog mer manusförfattaren Per Gavatin, filmaren Frida Wendel och förstås regissören Ulrika Larsson som inte tagit uppgiften tillräckligt på allvar.

Karin Westerlund